

32001L0115

2002 1 17

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 15/24

TARYBOS DIREKTYVA 2001/115/EB

2001 m. gruodžio 20 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti, patobulinti ir suderinti sąskaitos faktūros išrašymo sąlygas atsižvelgiant į pridėtinės vertės mokestį

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Šiuo metu sąskaitai faktūrai nustatytų sąlygų, išvardytų 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas ⁽⁴⁾ 22 straipsnio 3 dalyje, nėra daug, todėl valstybėms narėms paliekama teisė pačioms apibrėžti svarbiausias sąlygas. Tuo pačiu metu šios sąlygos nebeatitinka naujų sąskaitų faktūrų rengimo technologijų ir metodų.

(2) Komisijos ataskaitoje apie antrąjį SLIM (Supaprastinti vienos bendros rinkos teisės aktai) panaudojimo etapą rekomenduojama, kad būtų atliktas tyrimas siekiant išsiaiškinti, kokios informacijos reikėtų reikalauti PVM tikslais rengiant sąskaitą faktūrą ir kokie būtų teisiniai ir techniniai reikalavimai elektroninei sąskaitai faktūrai.

(3) 1998 m. birželio mėn. Ecofin Tarybos padarytose išvadose pabrėžiama, kad elektroninės prekybos plėtra verčia sukurti teisinį pagrindą elektroninės sąskaitos faktūros naudojimui, kad mokesčių administravimo institucijos galėtų ir toliau vykdyti savo kontrolės funkcijas.

(4) Todėl norint užtikrinti tinkamą vidaus rinkos funkcionavimą reikia parengti duomenų, kurie pridėtinės vertės mokesčio tikslais turėtų atsispindėti sąskaitoje faktūroje, sąrašą, suderintą Komisijos lygmenyje, ir parengti bendruosius susitarimus, apimančius elektroninės sąskaitos faktūros naudojimą, elektroninių sąskaitų faktūrų duomenų

saugojimą, sau išrašomas sąskaitas faktūras ir sąskaitų faktūrų išrašymo paslaugų pirkimą.

(5) Sąskaitų faktūrų duomenų saugojimas turi atitikti 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽⁵⁾ sąlygas.

(6) Nuo to laiko, kai 1993 m. buvo priimti pereinamojo laikotarpio susitarimai dėl PVM, Graikija pradėjo vartoti prefiksą EL, o ne prefiksą GR, nustatytą Tarptautiniu ISO Standardu Nr. 3166 – alfa 2, nurodytu 22 straipsnio 1 dalies d punkte. Atsižvelgiant į tai, kokios būtų pasekmės, norint šį prefiksą pakeisti visose valstybėse narėse, svarbu nustatyti Graikijai išimtis, kuria nustatoma, kad Graikijoje netaikomas ISO standartas.

(7) Todėl Direktyva 77/388/EEB turėtų būti atitinkamai pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 77/388/EEB iš dalies keičiama pagal tokius straipsnius.

2 straipsnis

28h straipsnyje (kuris pakeičia tos pačios direktyvos 22 straipsnį) 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalies d punkte pridodamas toks sakiny:

„Nežiūrint to, Graikijos Respublika turi teisę naudoti prefiksą EL“.

2. 3 dalis pakeičiama taip:

„3.a) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad jis pats arba jo klientas ar trečioji šalis jo vardu arba pavedimu išrašytų sąskaitą faktūrą dėl kitam apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų. Taip pat kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad jis pats arba jo klientas ar trečioji šalis jo vardu arba pavedimu išrašytų sąskaitą faktūrą dėl tiekiamų prekių, nurodytų 28b straipsnio B skirsnio 1 dalyje ir dėl prekių, tiekiamų pagal 28c straipsnio A skirsnį išdėstytas sąlygas.“

⁽¹⁾ OL C 96 E, 2001 3 27, p. 145.

⁽²⁾ Nuomonė išdėstyta 2001 m. birželio 13 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 193, 2001 7 10, p. 53.

⁽⁴⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/4/EB (OL L 22, 2001 1 24, p. 17).

⁽⁵⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo taip pat užtikrina, kad jis pats arba jo klientas ar trečioji šalis jo vardu arba pavedimu išrašytų sąskaitą faktūrą, kai kitas apmokestinamasis arba neapmokestinamasis juridinis asmuo sumoka jam avansu prieš patiekiant prekes nurodytas pirmojoje pastraipoje ar sumoka avansu dar nebaigus teikti paslaugų.

Valstybės narės apmokestinamiesiems asmenims gali taikyti prievolę išrašyti sąskaitą faktūrą prekėms ar paslaugoms, kitoms nei tos, kurios nurodytos pirmiau pateiktose pastraipose, kurias jie tiekė arba teikė savo teritorijoje. Kai jos tai daro, šioms sąskaitoms faktūroms valstybės narės gali taikyti mažiau reikalavimų nei išvardyta b, c ir d punktuose.

Valstybės narės gali atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo prievolės išrašyti sąskaitą faktūrą prekėms ir paslaugoms, kurias jie tiekia arba teikia jų teritorijoje, ir kurios yra atleistos nuo mokesčio, taikant arba netaikant anksčiau sumokėto mokesčio grąžinimą, remiantis 13 straipsniu, 28 straipsnio 2 dalies a punktu ir 28 straipsnio 3 dalies b punktu.

Bet kuris dokumentas ar pranešimas, kuris iš dalies pakeičia arba daro konkrečią ir vienareikšmę nuorodą į pirminę sąskaitą faktūrą, turi būti laikomas sąskaita faktūra. Valstybės narės, į kurių teritoriją tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, gali leisti, kad tokiuose dokumentuose ar pranešimuose kai kurie privalomi duomenys nebūtų nurodomi.

Valstybės narės gali nustatyti laiką, per kurį apmokestinamieji asmenys, tiekiantys prekes ar teikiantys paslaugas savo teritorijoje, privalo išrašyti sąskaitas faktūras.

Remiantis sąlygomis, kurias nustato valstybės narės, kurių teritorijoje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, keletui atskirų prekių tiekimo ar paslaugų teikimo atvejų gali būti išrašyta suvestinė sąskaita faktūra.

Sąskaitas faktūras gali išrašyti apmokestinamojo asmens klientas dėl prekių ar paslaugų, kurias jam patiekė ar suteikė tas apmokestinamasis asmuo, su sąlyga, kad pačioje pradžioje abi šalys sudaro sutartį ir su sąlyga, kad yra nustatyta tvarka, pagal kurią apmokestinamasis asmuo, tiekiantis prekes ir teikiantis paslaugas, priima kiekvieną tokią sąskaitą faktūrą. Valstybės narės, kurių teritorijoje tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos, nustato sutarties ir priėmimo tvarkos tarp apmokestinamojo asmens ir jo kliento terminus bei sąlygas.

Valstybės narės gali nustatyti ir kitas sąlygas, kuriomis apmokestinamojo asmens, tiekiančio prekes ir teikiančio paslaugas jų teritorijoje, klientai išrašo sąskaitas

faktūras. Pavyzdžiui, jos gali reikalauti, kad tokios sąskaitos faktūros būtų išrašomos apmokestinamojo asmens vardu. Tokios sąlygos visada turi būti vienodos, nesvarbu, kur klientas yra įsisteigęs.

Valstybės narės gali nustatyti specifines sąlygas apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems prekes ar teikiantiems paslaugas jų teritorijoje, tais atvejais, kai trečioji šalis arba klientas, kuris išrašo sąskaitas faktūras, yra įsikūręs šalyje, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į išdėstytą 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvoje 76/308/EEB dėl savitarpio pagalbos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis (*), 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvoje 77/799 EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų savitarpio pagalbos tiesioginio ir netiesioginio apmokestinimo srityje (**) ir 1992 m. sausio 27 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 218/92 dėl administracinio bendradarbiavimo netiesioginių mokesčių (PVM) srityje (**).

b) Nukrypstant nuo konkrečių priemonių, nustatytų šia direktyva, tik toliau išvardyti duomenys turi būti nurodyti PVM tikslais, išrašant sąskaitas faktūras pagal a punkto pirmą, antrą ir trečią pastraipą:

- išrašymo data,
- individualus vienos ar kelių serijų eilės numeris, identifikuojantis sąskaitą faktūrą,
- PVM identifikavimo numeris, nurodytas 1 dalies c punkte, pagal kurį apmokestinamasis asmuo tiekia prekes ir teikia paslaugas,
- kai klientas atsako už mokesčio sumokėjimą dėl tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų arba dėl prekių, kurios jam buvo tiekiamos kaip nurodyta 28c straipsnio A skirsnyje, 1 dalies c punkte nurodytas PVM identifikavimo numeris, pagal kurį jam buvo tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos,
- apmokestinamojo asmens ir jo kliento vardas, pavardė ir adresas,
- tiekiamų prekių kiekis ir rūšis arba teikiamų paslaugų apimtis ir pobūdis,
- data, kada patiektos prekės arba suteiktos paslaugos arba data, kada atliktas apmokėjimas pagal sąskaitą, nurodytas a punkto antrojoje pastraipoje, jei tą datą galima nustatyti ir ji skiriasi nuo sąskaitos faktūros išrašymo datos,

- apmokestinamoji vertė pagal kiekvieną tarifą ar atleidimas nuo mokesčio, kiekvieno vieneto kaina be mokesčio ir nuolaidos arba sumokėto mokesčio gražinimas, jei jie neįskaičiuoti į vieneto kainą,
- taikomas PVM tarifas,
- mokėtina PVM suma, išskyrus atvejus, kai taikoma speciali procedūra, kuriai esant ši direktyva nereikalauja to nurodyti,
- kai nuo mokesčio mokėjimo yra atleista arba kai už mokesčio sumokėjimą atsako klientas, nuoroda į atitinkamą šios direktyvos nuostatą, atitinkamą nacionalinės teisės aktų nuostatą arba bet kokia kita nuoroda, kad tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos yra atleistos nuo mokesčio arba kad taikoma atvirkštinio apmokestinimo tvarka,
- jei tiekiamos naujos transporto priemonės Bendrijoje, pateikiami 28a straipsnio 2 dalyje nurodyti duomenys,
- kai taikoma maržos apmokestinimo schema, nuoroda į 26 straipsnį arba 26a straipsnį, atitinkamas nacionalinės teisės aktų nuostatas arba bet kokia kita nuoroda, kad taikoma maržos apmokestinimo schema,
- kai asmuo, privalantis mokėti mokesčių, yra mokesčių atstovas, kaip jis apibrėžiamas 21 straipsnio 2 dalyje, to mokesčių atstovo PVM identifikavimo numeris, nurodytas 1 dalies c punkte, kartu įrašant ir jo vardą, pavardę bei adresą.

Valstybės narės gali reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys, įsisteigę jų teritorijoje ir tiekiantys prekes ar teikiantys paslaugas jų teritorijoje, nurodytų savo kliento PVM identifikavimo numerį, kaip nustatyta 1 dalies c punkte, kitais atvejais, nei aptariamais pirmosios pastraipos ketvirtojoje įtraukoje.

Valstybės narės nereikalauja, kad sąskaitos faktūros būtų pasirašytos.

Sąskaitoje faktūroje nurodytos sumos gali būti išreikštos bet kuria valiuta, su sąlyga, kad mokesčio, kurį reikia sumokėti, suma būtų išreikšta nacionaline valstybės narės, kuriai tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, valiuta, vadovaujantis 11 straipsnio C skirsnio 2 dalyje nustatyta konvertavimo tvarka.

Jei reikia kontrolės tikslais, valstybės narės gali reikalauti, kad sąskaitos faktūros dėl prekių ar paslaugų, tiekiamų ar teikiamų jų teritorijoje, ir sąskaitos faktūros, kurias gauna apmokestinamieji asmenys jų teritorijoje, būtų išverstos į jų nacionalines kalbas.

- c) Sąskaitos faktūros, išrašytos pagal a punktą, gali būti siunčiamos išspausdintos, arba, jei klientas priima, elektroninėmis priemonėmis.

Valstybės narės priima elektroninėmis priemonėmis atsiųstas sąskaitas faktūras, jei garantuojamas kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas:

- saugiu elektroniniu parašu, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (****) 2 straipsnio 2 dalyje; tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad saugus elektroninis parašas būtų pagrįstas kvalifikuotu sertifikatu ir sukurtas saugia parašo formavimo įranga, kaip apibrėžiama pirmiau minėtos direktyvos 2 straipsnio 6 ir 10 dalyse,
- arba elektroninių duomenų apsikeitimo (EDI) priemonėmis, kaip apibrėžta 1994 m. spalio 19 d. Komisijos rekomendacijos 1994/820/EB dėl apsikeitimo elektroniniais duomenimis teisiniu aspektu (*****) 2 straipsnyje, kai susitarime dėl apsikeitimo nurodoma naudotis procedūromis, garantuojančiomis duomenų kilmės autentiškumą ir vientisumą; tačiau valstybės narės gali reikalauti, remiantis savo nustatytomis sąlygomis, pateikti papildomą suvestinį dokumentą popieriniame formate

Tačiau sąskaitos faktūros gali būti siunčiamos ir kitomis elektroninėmis priemonėmis, priimtinomis atitinkamai valstybei narei (valstybėms narėms). Komisija, ne vėliau kaip iki 2008 m. gruodžio 31 d., pateiks ataskaitą, kartu su pasiūlymu, jei reikės, iš dalies pakeičiant elektroninės sąskaitos faktūros išrašymo sąlygas, atsižvelgiant į ateityje galimas technologines naujoves šioje srityje.

Valstybės narės negali taikyti jokių kitų prievolių ar formalumų apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems prekes ir teikiantiems paslaugas jų teritorijoje, dėl sąskaitų faktūrų perdavimo elektroninėmis priemonėmis. Tačiau jos gali nustatyti, kad iki 2005 m. gruodžio 31 d. būtina iš anksto pranešti apie naudojamą tokiomis sistemomis.

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąskaitų faktūrų išrašymo elektroninėmis priemonėmis sąlygas dėl jų teritoriją tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų iš šalies, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurios taikymo sritis būtų panaši į išdėstytą Direktyvose 76/308/EEB ir 77/799/EEB bei Reglamente (EEB) Nr. 218/92.

Kai tam pačiam gavėjui siunčiamos siuntos su keliomis sąskaitomis faktūromis, perduodamomis elektroninėmis priemonėmis, duomenys, kurie yra bendri visoms sąskaitoms faktūroms, gali būti paminėti tik kartą, jei kiekvienos sąskaitos faktūros atžvilgiu prieinama visa informacija.

- d) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad jo paties, jo kliento ar trečiųjų šalių jo vardu ar pavedimu išrašytų sąskaitų faktūrų kopijos ir visos sąskaitos faktūros, kurias jis gavo, būtų saugomos.

Šioje direktyvoje apmokestinamasis asmuo gali nuspręsti dėl saugojimo vietos, su sąlyga, kad jis gali pateikti ten saugomas sąskaitas faktūras ar informaciją kompetentingoms institucijoms nedelsiant, kai tik jos paprašo. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad jų teritorijoje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo praneštų joms apie saugojimo vietą, jeigu ji yra už jų teritorijos ribų. Be to valstybės narės gali reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys, įsisteigę jų teritorijoje, saugotų jų pačių arba jų klientų arba trečiųjų šalių jų vardu ar paveldimu išrašytas sąskaitas faktūras bei visas sąskaitas faktūras, kurias jie gavo, šalyje, jei jos saugomos ne elektroninėmis priemonėmis, kuriomis garantuojama operatyvi tiesioginė prieiga prie atitinkamų duomenų.

Sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas, bei jų įskaitomumas, turi būti garantuotas visą saugojimo laiką. Sąskaitų faktūrų, nurodytų c punkto trečiojoje pastraipoje, atveju, jose pateiktos informacijos negalima keisti; ji privalo išlikti įskaitoma per visą pirmiau minėtą laiką.

Valstybės narės nustato, kiek laiko apmokestinamieji asmenys privalo saugoti sąskaitas faktūras dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo jų teritorijoje ir sąskaitas faktūras, kurias gavo apmokestinamieji asmenys, įsisteigę jų teritorijoje.

Norint užtikrinti, kad trečiojoje pastraipoje nustatytos sąlygos būtų įvykdytos, valstybės narės, nurodytos ketvirtoje pastraipoje, gali reikalauti, kad sąskaitos faktūros būtų saugomos originalo forma, kaip buvo atsiųstos, nesvarbu, ar išspausdintos, ar elektroninės. Jos taip pat gali reikalauti, kad, kai sąskaitos faktūros yra saugomos elektroninėmis priemonėmis, duomenys, garantuojantys kilmės autentiškumą bei turinio vientisumą, taip pat turėtų būti saugomi.

Valstybės narės, nurodytos ketvirtojoje pastraipoje, gali nustatyti specifines sąlygas, draudžiančias arba ribojančias sąskaitų faktūrų saugojimą šalyse, su kuriomis nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į išdėstytą Direktyvose 76/308/EEB ir 77/799/EEB bei Reglamente (EEB) Nr. 218/92, ir dėl 22a straipsnyje nustatytos teisės turėti prieigą prie duomenų elektroninėmis priemonėmis, juos parsisiųsti ir naudoti.

Valstybės narės gali, vadovaudamosi jų pačių nusistatytomis sąlygomis, reikalauti, kad neapmokestinamieji asmenys saugotų gaunamas sąskaitas faktūras.

- e) c ir d punktuose sąskaitų faktūrų perdavimas ir saugojimas „elektroninėmis priemonėmis“ reiškia jų perdavimą arba priegos užtikrinimą gavėjui ir saugojimą, naudojant elektroninę duomenų apdorojimo ir duomenų saugojimo įrangą (įskaitant skaitmeninį suglaudimą), panaudojant laidinį ryšį, perdavimą radijo bangomis, optines technologijas ar kitas elektromagnetines priemones.

Šioje direktyvoje valstybės narės priima dokumentus ar pranešimus popieriniame arba elektroniniame formate kaip sąskaitas faktūras, jei jos tenkina šioje straipsnio dalyje nustatytas sąlygas.

(*) OL L 73, 1976 3 19, p. 18. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/44/EB (OL L 175, 2001 6 28, p. 17).

(**) OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

(***) OL L 24, 1992 2 1, p. 1.

(****) OL L 13, 2000 1 19, p. 12.

(*****) OL L 338, 1994 12 28, p. 98.“

3. 8 dalyje pridedama tokia pastraipa:

„Pirmojoje pastraipoje nustatyta pasirinkimo galimybė negali būti naudojama nustatyti papildomas prievoles be tų, kurios nustatytos 3 dalyje.“

4. 9 dalies a punkte pridedama tokia pastraipa:

„Nepažeidžiant d punkte nustatytų sąlygų, vis dėlto valstybės narės negali atleisti apmokestinamojo asmens, nurodyto trečioje įtraukoje, nuo prievolių, nurodytų 22 straipsnio 3 dalyje.“

5. Prie 9 dalies pridedamas toks punktas:

- „d) Pasikonsultavusios su Komitetu, kaip nustatyta 29 straipsnyje, ir remiantis sąlygomis, kurias jos gali nustatyti, valstybės narės gali nustatyti, kad sąskaitos faktūros dėl tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų jų teritorijoje neprivalo tenkinti kai kurių 3 dalies b punkte išvardytų sąlygų tokiais atvejais:

— sąskaitos faktūros suma yra nedidelė, arba

— dėl komercinės ar administracinės tvarkos tame verslo sektoriuje arba dėl techninių sąlygų, pagal kurias sąskaitos faktūros yra išrašomos, yra sunku įvykdyti visus 3 dalies b punkte nustatytus reikalavimus.

Bet kuriuo atveju, šiose sąskaitose faktūrose privalo būti tokia informacija:

— išrašymo data,

— apmokestinamojo asmens identifikavimas,

— tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų rūšies identifikavimas,

— apskaičiuota mokesčio suma arba informacija, reikalinga tokiai sumai apskaičiuoti.

Supaprastintos procedūros, nustatytos šiame punkte, negali būti netaikomos sandoriams, nurodytiems 4 dalies c punkte.“

5. 9 dalyje pridodamas toks punktas:

„e) Tais atvejais, kai valstybės narės pasinaudoja a punkto trečioje įtraukoje nustatyta galimybe susilaikyti nuo numerio priskyrimo, kaip nurodyta 1 dalies c punkte, apmokestinamiems asmenims, kurie nevykdo jokių 4 straipsnio dalies c punkte nurodytų sandorių ir kai tiekėjui arba klientui nebuvo priskirtas šios rūšies identifikavimo numeris, sąskaitoje faktūroje vietoj jo turėtų būti nurodytas kitas numeris, vadinamas mokesčio identifikavimo kodu, kaip apibrėžia suinteresuota valstybė narė.

Kai apmokestinamajam asmeniui priskiriamas identifikavimo numeris, kaip nurodyta 1 dalies c punkte, valstybės narės, nurodytos pirmoje pastraipoje, taip pat gali reikalauti, kad sąskaitoje faktūroje būtų:

- teikiamoms paslaugoms, kurios nurodytos 28b straipsnio C, D, E ir F skirsniuose, ir teikiamoms prekėms, kurios nurodytos 28c straipsnio A skirsnyje ir E skirsnio 3 punkte, numeris, nurodytas 1 straipsnio dalies c punkte ir tiekėjo mokesčio identifikavimo kodas,
- kitoms teikiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms, tik tiekėjo mokesčio identifikavimo kodas arba tik numeris, nurodytas 1 dalies c punkte.“

3 straipsnis

Įterpiamas toliau išdėstytas straipsnis:

„22a straipsnis

Teisė turėti prieigą prie elektroninėmis priemonėmis saugomų sąskaitų faktūrų kitoje valstybėje narėje

Kai apmokestinamasis asmuo saugo sąskaitas faktūras, kurias jis išrašo arba kurias jis gauna elektroninėmis priemonėmis, garantuojančiomis operatyvią (*on-line*) prieigą prie duomenų, ir kai saugojimo vieta yra valstybėje narėje, kitoje nei jis yra įsisteigęs, valstybės narės, kurioje jis įsisteigęs, kompetentinga institucija turi teisę, šioje direktyvoje, elektroninėmis priemonėmis turėti prieigą, parsiųsti ir naudoti tas sąskaitas faktūras pagal valstybės narės, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsikūręs, nustatytas taisykles ir tiek, kiek valstybei reikia kontrolės tikslais.“

4 straipsnis

1. Žodžiai „ar dokumentą, lygiavertį sąskaitai faktūrai“ išbraukiami iš 10 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos pirmos ir trečios įtraukų.

2. Žodžiai „ar joms lygiaverčiuose dokumentuose“ išbraukiami iš 24 straipsnio 5 dalies ir žodžiai „arba bet kokiame jai lygiaverčiame dokumente“ išbraukiami iš 26a straipsnio B skirsnio, 9 punkto.

3. Žodžiai „arba kitas dokumentas“ išbraukiami iš 26a straipsnio C skirsnio 4 punkto.

4. Žodžiai „arba kitas dokumentas lygiavertis sąskaitai faktūrai“ ir „arba dokumentas“ išbraukiami iš 28d straipsnio 3 dalies ir iš 28d straipsnio 4 dalies antrosios pastraipos.

5. 28g straipsnyje (kuris pakeičia tos pačios direktyvos 21 straipsnį), 21 straipsnis iš dalies pakeičiamas ir išdėstomas taip:

— Žodžiai „arba kitas dokumentas lygiavertis sąskaitai faktūrai“ išbraukiami iš 1 straipsnio dalies d punkto.

6. Žodžiai „arba ant bet kurių kitų dokumentų“ išbraukiami iš 28o straipsnio 1 dalies e punkto.

5 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2004 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

6 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2001 m. gruodžio 20 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. PICQUÉ